

Debatt

Maila din insändare till:
redaktion@mellerudsnyheter.se

Välkommen till insändarsidorna! Du får använda signatur i tidningen, men måste alltid uppge namn, adress och telefonnummer för redaktionen. Vi förbehåller oss rätten att korta texten, sätta rubrik eller avstå från publicering. Manus returneras ej.

Min självklara plattform: Alla människors lika värde och rätt

Jag trodde aldrig att det skulle hända. Att jag skulle behöva intyga något så självklart som min övertygelse om alla människors lika värde och rätt. Den värderingen har jag medvetet levt efter ända sedan jag som tonåring blev politiskt aktiv i SSU.

När jag blivit anklagad för att ha uttryckt mig rasistiskt och sexistiskt känns det viktigt att säga ifrån:

Jag känner inte igen mig i de beskyllningarna.

Titta på verkligheten.

Under och efter de kritiska åren med stora flyktingströmmar till Sverige, fick jag ofta berätta varför Vänersborg ställde upp och tog emotså många hjälpsökande. Jag var med och tog emot mängder av studiebesök, nationella och internationella, där man ville veta mera om hur vi arbetar med flyktingmottagning i Vänersborg.

Att Vänersborg blev en förebild förstår jag efter otaliga möten med företrädare för bland andra EU, riksdag, regering, regioner, andra kommuner och en mängd olika medier.

För mig var det självklart.

Alla människor har lika värde och rätt. Vi visar solidaritet med dem som behöver. När det var som värst fanns inte tid att vänta. Det handlade om att agera direkt för att ge människor en plats

att bo, mat, kläder, förskola och skola till barnen, fritidsaktiviteter med mera och senare språkutbildning, vuxenutbildning, möjligheter att hitta arbete och att etablera sig i Vänersborg.

Jobbet gjorde vi tillsammans; nyanlända, ideella organisationer, föreningar, näringsliv, frivilliga... Ja, alla som är en del av det som kallas för civilsamhället. Vänersborgs kommun tog rollen som sammanhållande länk.

Under hela den långa perioden var jag kommunstyrelsens ordförande i Vänersborg. Jag tror knappast att någon av de nyanlända såg mig som rasistisk. Jag tror inte att så många andra gjorde det heller.

För att jag engagerat mig så hårt i dessa frågor, har jag fått ta emot ett flertal dödshot och fått leva med det i flera år.

I kommunalvalet i september blev jag oerhört glad och stolt över att fler än 500 personer i Vänersborg valde att sätta kryss framför mitt namn på en valsedel. Med det fick jag flest personvalsroster i kommunen. Samtidigt var Vänersborg en plats där Socialdemokraterna gjorde ett ganska bra valresultat.

Jag är samma Marie Dahlin nu som under arbetet med de många nyanlända, under de stora satsningarna för att öka bostadsbyggandet i

kommunen, under processen för att skapa ny industri i Vargön genom att etablera Wargön Innovation och så vidare.

Kanske anser några personer i politiken, i både Socialdemokraterna och i andra partier, att jag fick för mycket utrymme när Vänersborg ibland framhölls som ett föredöme.

Kanske har de rätt.

Men någon måste ta ledarrollen.

Mitt mål var alltid att profilera Vänersborg och sätta kommunen på kartan – som en bra plats att bo och leva.

Den som tar vid har chansen. Stå ut. Våga göra offensiva insatser som är bra för Vänersborg.

Att vara kommunstyrelsens ordförande är inget nio-till-fem-jobb. Inget för politiker som hellre kollar på Facebook på en surfplatta än hänger med under sammanträden. Inget för politiker som ofta sover på mötena – alla som är där vet, men ingen pratar om det. Det är heller inget för politiker som fegar ur och avvaktar hellre än att ta hårda debatter och tuffa beslut.

Under mina 42 år som politiskt aktiv har jag fått ta emot många hårda ord och smällar. Att vara kvinna i den här världen har långtifrån alltid varit lätt. Politiken var under alldeles för många år männens självklara domän.



Marie Dahlin (S), har nyligen avgått som kommunstyrelsens ordförande i Vänersborgs kommun och är numera mellerudsbo.

Unga kvinnor tvingades alltid vara mer hårdhudade för att kunna ta och behålla plats i politiska sammanhang.

Kanske gjorde den tuffa världen att jag ibland blev hård i överkant. Att jag ibland uttryckte mig klumpigt eller olämpligt. Såvitt jag förstår är det något som jag yttrat för sju – åtta år sedan som nyligen kommit till ytan. Oavsett vad jag kan ha sagt då, hade jag vare sig rasistiska eller sexistiska uppfattningar. Det har jag inte idag. Och det har jag garanterat inte i morgon heller.

Bara så ni vet ... Hade jag varit man, då hade det aldrig hänt...

Tack för ordet!

Marie Dahlin
Socialdemokrat och tidigare
kommunstyrelsens
ordförande i Vänersborg